

והוא ממונה על י"ג נהרי אפרסמון. והוא מתן שכרן של צדיקים, כמו שאמרו ז"ל (תנחומא בראשית) ברבי אבהו. והיינו לעובדין מאהבה, כמו שכתבתי במקום אחר בסוד ר' אבהו... כי אפרסמון הוא תכלית העונג — עיין זוהר תרומה (קכז). ובפשטיה בעולם הזה הוא קישוט הנשים, וכמו שאיתא בפרק במה מדליקין ובפרק במה אשה (סב:) למצוא חן, וזהו תכלית עינוגן. וכן תכלית עונג דבני ישראל למצוא חן בעיני השי"ת. ומתן שכרן שהשי"ת מזמין להם דברים המייפין חנם, והם שלשה עשר, כי כך יסד השי"ת י"ג מדות ושערים של רחמים שמשם ההשפעה יורדת...'. (מתוך 'שיחת מלאכי השרת' עמ' 80)

דף כז

הערות והפניות

ז'אביי, איכא למיפרך מה לנגעים שכן שתי וערב מטמא בהם. ואידך, אי סלקא דעתך נגעים חמירי, לכתוב רחמנא גבי שרצים וליתו נגעים מינייהו' — רבא אינו מחשיב זאת חומרא, כי זה שהשתי והערב טמא בנגעים, משום שטומאת נגעים מקורה בדבר עצמו, מה שאין כן טומאת מגע הבאה מבחוקן, סברה היא שלא חלה אלא בבגד שנגמרה מלאכתו, ולא בחוטים. (עפ"י ריטב"א; 'חדושי הר"ן'. ודלא כהתוס'. וע' פני יהושע; הר צבי.)

ז'אידיך, נגעים משרצים לא אתו דאיכא למיפרך מה לשרצים שכן מטמא בכעדשה' — ורבא אינו מחשיב זאת לפירכא, כי לעדשה יש עובי, ויש בה כדי להרקע ולהשטח כגריס. ואביי פורך לפי השיעור הנראה לעין, וכל מקום הנגע בעובי כל הגוף נחשב נגע, הלכך שיעור העדשה קטן יותר. (עפ"י רמב"ן ועוד. והתוס' פרשו בענין אחר. וע"ע הר צבי.)

הדר ביה רבא מההיא' — ע' במצוין במנחות צו.

(ע"ב) 'לאותיי ציצית' — על חילוקי הדינים ושיטות הפוסקים בענין מיני הבגדים החייבים בציצית — ע' ב'יוסף דעת' סה, קונטרס בענין ציצית ב, יד ואילך.

'ציצית בהדיא כתיב לא תלבש שעטנז צמר ופשתים, וכתוב גדלים תעשה לך?' — ואם תאמר מניין לפרש גדילים תעשה לך דוקא מאלו, שמא רצה לומר אף מאלו, ולהתיר כלאים בציצית? ויש לומר שאם כן יכתוב 'לא תלבש שעטנז' — גדילים תעשה לך', צמר ופשתים שכתבה תורה למה לי — לדרוש שלא תעשה גדילים אלא מאלו. (חדש האביב)

'לאותיי כסות סומא' — ראה בקונטרס בענין ציצית ה, כא.

'כסות לילה' — ראה בקונטרס בענין ציצית ב, יא-יג.